Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2026)0262

Effekterna av den turkiska invasionen 1974 på cypriotiska kvinnor och flickor, de brott som begåtts av turkiska styrkor och konsekvenserna för jämställdheten

Europaparlamentets resolution av den 8 juli 2026 om effekterna av den turkiska invasionen 1974 på cypriotiska kvinnor och flickor, de brott som begåtts av turkiska styrkor och konsekvenserna för jämställdheten (2026/2617(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 8, 10, 78 och 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF[1] (*direktivet om brottsoffers rättigheter*), som tillhandahåller en ram för brottsoffercentrerad rättvisa, inbegripet i fall av sexuellt våld,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer[2],

– med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2020 om jämställdhet inom EU:s utrikes- och säkerhetspolitik[3],

– med beaktande av sin resolution av den 16 september 2021 med rekommendationer till kommissionen om att fastställa könsrelaterat våld som ett nytt brottsområde förtecknat i artikel 83.1 i EUF-

---

1 EUT L 315, 14.11.2012, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.
2 EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.
3 EUT C 404, 6.10.2021, s. 202.

fördraget[4],

– med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2022 om konsekvenserna av kriget mot Ukraina för kvinnor[5],

– med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

– med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen av den 17 juli 1998,

– med beaktande av Genèvekonventionerna, särskilt den fjärde Genèvekonventionen av den 12 augusti 1949 angående skydd för civilpersoner under krigstid,

– med beaktande av FN:s förklaring om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993,

– med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) av den 31 oktober 2000 om kvinnor, fred och säkerhet och uppföljningsresolutionerna till denna, närmare bestämt resolutionerna 1820 (2008) av den 19 juni 2008, 1888 (2009) av den 30 september 2009, 1889 (2009) av den 5 oktober 2009, 1960 (2010) av den 16 december 2010, 2106 (2013) av den 24 juni 2013, 2122 (2013) av den 18 oktober 2013, 2242 (2015) av den 13 oktober 2015, 2467 (2019) av den 23 april 2019 och 2493 (2019) av den 29 oktober 2019,

– med beaktande av FN:s generalsekreterares senaste årsrapport om konfliktrelaterat sexuellt våld (S/2025/389) av den 15 juli 2025, inlämnad i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2467 (2019), i vilken säkerhetsrådet uppmanade FN:s generalsekreterare att årligen rapportera om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1820 (2008), 1888 (2009), 1960 (2010) och 2106 (2013) samt rekommendera strategiska åtgärder,

– med beaktande av de grundläggande principerna i internationell rätt, FN-stadgan, 1977 och 1979 års högnivåavtal mellan ledarna för de båda folkgrupperna på Cypern och relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd om Cypern, inbegripet resolution 186 (1964), som bekräftar Republiken Cyperns suveränitet, resolutionerna 541 (1983) och 550 (1984) om separatistiska handlingar på Cypern och resolution 2815 (2026) om FN:s fredsbevarande styrka i Cypern (UNFICYP), och den överenskomna ramen med en federation med två befolkningsgrupper och två zoner med politisk jämbördighet, i enlighet med vad som anges i de relevanta resolutionerna från FN:s säkerhetsråd, för en övergripande lösning på Cypernproblemet,

---

4 EUT C 117, 11.3.2022, s. 88.
5 EUT C 465, 6.12.2022, s. 155.

– med beaktande av rapporten av den 10 juli 1976 från Europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna i målet Cypern mot Turkiet (ansökningarna nr 6780/74 och nr 6950/75),

– med beaktande av FN:s konvention om begränsning av statslöshet av den 30 augusti 1961,

– med beaktande av FN:s globala flyktingpakt från 2018,

– med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 38 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor, om människohandel med kvinnor och barn i samband med global migration, som offentliggjordes den 20 november 2020,

– med beaktande av rapporten *Report on the situation in Cyprus (recent political developments)* från Europarådets parlamentariska församling av den 15 december 1994,

– med beaktande av Europarådets konvention av den 11 maj 2011 om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,

– med beaktande av den resa som dess utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet (FEMM-utskottet) gjorde den 26–28 maj 2025 till Nicosia på Cypern och den efterföljande uppdragsrapporten,

– med beaktande av artiklarna 167.2 i arbetsordningen,

– med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, och av följande skäl:

A. Den 20 juli 1974 invaderade turkiska väpnade styrkor Republiken Cypern och fortsatte, trots den vapenvila som FN utlyste den 22 juli 1974 i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 353 (1974), med en andra storskalig offensiv den 14 augusti 1974 i uppenbar strid med vapenvilan och befäste därmed sin olagliga ockupation och utvidgade den till omkring 36 % av Republiken Cyperns territorium, och tvångsförflyttade då en stor del av civilbefolkningen samt begick omfattande kränkningar och grymheter mot civilbefolkningen, däribland kvinnor och flickor.

B. Ockupationsregimen, som är en följd av Turkiets invasion 1974 och som är underordnad Turkiet, är olaglig och inte internationellt erkänd. De som utförde det könsrelaterade våldet var främst medlemmar av de turkiska väpnade styrkorna, som enligt uppgift agerade på order av sina officerare och/eller under deras beskydd.

C. Konsekvenserna för kvinnor och flickor av Turkiets militära invasion 1974 av Cypern har länge förbisetts, och de cypriotiska kvinnornas erfarenheter av våld och tvångsförflyttningar är fortfarande några av

de minst uppmärksammade och saknar i hög grad ett officiellt historiskt, rättsligt och institutionellt erkännande.

D. Lidandet till följd av händelserna 1974 och efterdyningarna av dem samt i samband med tidigare våld mellan olika folkgrupper drabbade kvinnor och flickor från alla befolkningsgrupper på Cypern, inbegripet grekcypriotiska, turkcypriotiska, maronitiska, armeniska och latinska kvinnor, och deras erfarenheter av våld, tvångsförflyttning, förlust och trauma förtjänar lika mycket erkännande, värdighet och stöd.

E. Republiken Cypern är fortfarande den enda EU-medlemsstat vars territorium delvis är olagligt ockuperat av ett tredjeland, vilket har långvariga konsekvenser för alla cyprioter, särskilt kvinnor och flickor, och för EU.

F. Det är oerhört viktigt att erkänna det systematiska, organiserade och omfattande könsrelaterade våld som utförs av turkiska väpnade styrkor och det könsrelaterade våld som utförs av paramilitära extremistiska förövare på ön.

G. Turkiska väpnade styrkor har systematiskt och som etablerad praxis dränerat alla cypriotiska lokalsamhällen på liv, inbegripet genom urskillningslöst dödande av civila, och har utsatt enskilda personer, bland annat kvinnor i alla åldrar, för tortyr och omänsklig och förnedrande behandling.

H. Kvinnor drabbas oproportionerligt hårt av våld under och efter konflikter, vilket tar sig många olika uttryck, såsom sexuellt våld, tvångsförflyttning, tvångsarbete, olika former av sexuellt utnyttjande, förstörd ekonomi samt såväl fysiska som psykiska trauman. Skadan som vållats lever ofta kvar i årtionden efter att fientligheterna formellt har upphört och försvårar kvinnors ekonomiska oberoende, kroppsliga integritet och politiska deltagande.

I. Många överlevare tvingades migrera för att undgå stigmatisering och hantera posttraumatisk stress, och ett ospecificerat antal fall av självmord eller självmordsförsök har rapporterats. Trots att överlevare nyligen har vittnat offentligt, även anonymt, är detta ämne fortfarande i hög grad tabubelagt.

J. Våldtäkt och sexuellt våld mot civilbefolkningen används fortfarande, i stor utsträckning och avsiktligt, som ett krigsvapen för att vinna politiskt eller militärt inflytande. Konfliktrelaterat sexuellt våld används också som tortyrmetod och betraktas till och med som ett slags krigsbyte. Konfliktrelaterat sexuellt våld kan också vara ett förstörelsevapen och en förstörelsetaktik. Sexuellt våld utgör brott enligt internationell människorättslagstiftning i både krig och fredstid.

K. Utbredd strafflöshet för våldtäkt bidrar till en våldtäktskultur.

L. Under FEMM-utskottets besök i Cypern framkom det att ett samarbete pågår med den grekisk-ortodoxa kyrkan som samhällsaktör, i syfte att upprätthålla den kulturella identiteten och dialogen mot bakgrund av den nuvarande situationen i Cypern till följd av de händelser 1974 som ledde till att ön ockuperades. I samband med besöket påpekades att den uppvisar förmåga att hantera plötsliga samhällsomvälvningar på ett lyhört och pragmatiskt sätt och att den har åtagit sig att främja jämställdhet i detta avseende.

M. Det finns ett akut behov av att ta itu med de cypriotiska kvinnornas långvariga trauma, erfarenheter och lidande och inrätta brottsoffercentrerad rådgivning och särskilt utformade stödtjänster för att främja deras personliga, sociala och ekonomiska egenmakt. Detta måste göras med respekt för självständigheten och konfidentialiteten och, mer allmänt, med största respekt för den mänskliga värdigheten, även den psykologiska värdigheten.

N. Hur många de cypriotiska offren för sexuellt våld är vet man fortfarande inte eftersom uppskattningarna varierar avsevärt, men det antal som FEMM-utskottet rapporterat inom ramen för uppdraget uppgår till mellan 700 och 1 500. Denna osäkerhet försvårar gottgörelse- och ersättningsprocesserna. Överlevarna av sexuellt våld på Cypern anmäler ofta inte de handlingar de utsatts för på grund av trauma, stigmatisering, rädsla, skam samt avsaknaden av institutionellt stöd och en säker och tillförlitlig rapporteringsmekanism. Detta förvärrar de långvariga psykologiska, sociala och ekonomiska konsekvenserna.

O. Offren var kvinnor i alla åldrar, från minderåriga flickor och tonåringar till unga kvinnor, medelålders mödrar och äldre kvinnor och till och med pojkar, fäder och män.

P. 1974 var våldtäkt och andra former av sexuellt våld redan förbjudet enligt internationell humanitär rätt, däribland artikel 27 i den fjärde Genèvekonventionen, enligt vilken kvinnor särskilt ska skyddas mot våldtäkt och varje form av angrepp.

Q. FEMM-utskottets uppdrag i Cypern i maj 2025 framhöll det trängande behovet av att erkänna invasionens och den pågående ockupationens effekter på kvinnor och flickor, även som en fråga om värdighet och rättvisa för överlevarna.

R. Jämställdhet, respekt för mänsklig värdighet och skydd av grundläggande rättigheter är grundläggande EU-värden som alltid måste upprätthållas, inbegripet när det gäller brott som EU-medborgare tidigare utsatts för.

1. Europaparlamentet fördömer i starkast möjliga ordalag Republiken

Turkiets militära invasion och fortsatta olagliga ockupation av Republiken Cypern, som nu är inne på sitt 52:a år, som ett allvarligt brott mot internationell rätt och ett hinder för fred, stabilitet och förbindelserna mellan EU och Turkiet. Parlamentet fördömer kraftigt invasionens allvarliga och bestående konsekvenser för cypriotiska kvinnor och flickor, däribland konfliktrelaterat sexuellt våld och andra former av sexuellt utnyttjande, tvångsförflyttningar, splittringar av familjer och andra kränkningar av internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning som i oproportionerlig utsträckning drabbar kvinnor och flickor, liksom den långvariga sociala, ekonomiska och psykologiska skada som vållats.

2. Europaparlamentet framhåller att Republiken Turkiet fortfarande bär ansvaret enligt internationell rätt för de kränkningar, däribland allvarliga överträdelser av Genèvekonventionerna, som begåtts under och efter 1974 års invasion, och erinrar om att detta ansvar medför en skyldighet att säkerställa att offren får fullständig gottgörelse i form av bland annat återlämning, återställande, upprättelse och garantier för icke-upprepning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att alla offer för könsrelaterat våld, inbegripet sexuellt våld, verkligen får gottgörelse. Parlamentet erinrar om att gottgörelsen bör vara rimlig, tillhandahållas snarast och vara holistisk för att erkänna den skada som lidits.

3. Europaparlamentet vill se att förhandlingarna om Cyperns återförening under FN:s generalsekreterares överinseende återupptas så snart som möjligt, och framhåller att de bör återupptas från den punkt där de avbröts i Crans-Montana 2017. Parlamentet bekräftar på nytt eftertryckligen sin ståndpunkt att den enda lösningen på Cypernproblemet är en rättvis, övergripande, genomförbar och demokratisk lösning med den sedan länge fastställda och överenskomna FN-ramen och EU:s regelverk som grund, på grundval av en federation med två befolkningsgrupper och två zoner som omfattas av politisk jämlikhet, i enlighet med vad som anges i de relevanta resolutionerna från FN:s säkerhetsråd.

4. Europaparlamentet erkänner fullt ut invasionens och ockupationens djupgående och mångdimensionella effekter på de cypriotiska kvinnorna och flickorna, vars mod, styrka och lidande alltför ofta har förbisetts, underrapporterats och inte erkänts i tillräckligt hög grad på nationell, europeisk och internationell nivå. Parlamentet framhåller att cypriotiska kvinnor och flickor också har varit viktiga aktörer när det gäller motstånd, solidaritet och fredsbyggande och kräver att deras ledarskap ska erkännas och få stöd i alla relevanta politiska åtgärder. Parlamentet konstaterar att kvinnor fullt ut måste delta i alla politiska processer avseende öns framtid, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000).

5. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att dra tillbaka sina trupper

från Cypern och avhålla sig från alla ensidiga åtgärder som skulle befästa en permanent ockupation av ön och från åtgärder som ändrar den demografiska balansen.

6. Europaparlamentet erkänner konsekvenserna av den tvångsförflyttning, även den interna, som invasionen och den pågående ockupationen medfört och dess bestående effekter på första, andra och tredje generationens cyprioter, särskilt kvinnor och flickor, som har drabbats oproportionerligt hårt. Parlamentet framhåller att många har förlorat sina hem och lokala nätverk och sin kulturella samhörighet och lider av generationsöverskridande trauman, splittrad identitet och genomgående känslor av att vara på fel plats och att inte höra till, och detta förvärras av ojämlikheten mellan könen och de särskilda sociala förväntningarna på kvinnor. Parlamentet betonar att detta måste hanteras genom riktade politiska åtgärder för psykosocialt stöd till offren och överlevarna.

7. Europaparlamentet är medvetet om att konfliktrelaterat sexuellt våld har långsiktiga sociala och ekonomiska konsekvenser, däribland fattigdom, utestängning och stigmatisering, och uppmanar rådet att säkerställa att sådana effekter till fullo bedöms och återspeglas i de gottgörande åtgärder som vidtas på nationell nivå.

8. Europaparlamentet är medvetet om att merparten av de kvinnor och flickor som våldtogs under invasionen och efterdyningarna till denna kunde få tillgång till tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa, särskilt abort, på Cyperns sjukhus och brittiska baser, trots att abort var olagligt på den tiden.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att överlevare av våldtäkt har tillgång till alla tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, särskilt akutpreventivmedel, postexponeringsprofylax, behandling och förebyggande av sexuellt överförbara infektioner, däribland hiv- och HPV-tester, säkra och lagliga aborter och mödravård efter förlossning, som en del av det kliniska omhändertagandet efter våldtäkt.

10. Europaparlamentet lovordar de 22 EU medlemsstater som har ratificerat Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Istanbulkonventionen*), bland annat Cypern. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå lagstiftning som fastställer en EU-omfattande definition av våldtäkt, där våldtäkt definieras av avsaknaden av samtycke som ges frivilligt, är informerat och kan återkallas, i enlighet med artikel 36 i Istanbulkonventionen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra lagändringar för att anpassa definitionen av våldtäkt i sin nationella lagstiftning till artikel 36 i Istanbulkonventionen.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja Cypern i dess

fortsatta ansträngningar att fastställa hela omfattningen av de konfliktrelaterade brotten, även sexuellt våld, och fastställa antalet offer, att samla in uppgifter och dokumentera vittnesmål på ett säkert sätt och därigenom säkerställa att överlevarna, och i förekommande fall deras efterlevande, officiellt får ett lämpligt erkännande och lämplig gottgörelse och upprättelse, att främja historisk medvetenhet samt att tillhandahålla överlevarna stödtjänster genom en förbättrad nationell handlingsplan.

12. Europaparlamentet erkänner Cyperns initiativ att bygga ett monument i Nicosia för kvinnor som utsatts för sexuellt våld, som en plats för kollektivt minne och erkännande. Parlamentet anser att monumentet kommer att bidra till erkännandet av offrens trauma och lidande, om det får en synlig och framträdande plats.

13. Europaparlamentet uppmuntrar de medlemsstater där omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna har begåtts, antingen under väpnade konflikter eller under auktoritära regimer, att genast lyfta frågan om det sexuella och könsrelaterade våld som brottsoffren och överlevarna utsattes för, att bryta tystnaden, att uppmuntra vittnesmål genom formella utredningar samt att inrätta minnesinitiativ som särskilt erkänner och dokumenterar de kränkningar som kvinnor och flickor utsatts för, däribland konfliktrelaterat sexuellt våld, tvångsförflyttningar och könsrelaterad förföljelse, så att brotten officiellt erkänns och det ges en möjlighet att få ersättning. Parlamentet betonar att sådana initiativ bör vara en integrerad del av de rättsliga processer som syftar till att utmana den historiska tystnaden, undanröja stigmatisering och bekräfta kvinnors självständighet, integritet, agens och värdighet.

14. Europaparlamentet uppmanar FN:s generalsekreterare, som varje år tar fram rapporter om sexuellt våld i konfliktområden, att undersöka relevanta FN-arkiv och andra källor i syfte att dokumentera de grymheter som begåtts i Cypern.

15. Europaparlamentet välkomnar de insatser som gjorts på nationell nivå i Cypern för att ge överlevare erkännande och ta itu med tidigare orättvisor som drabbat alla befolkningsgrupper. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta ersättningsmekanismer för offer för och överlevare av sexuellt våld i linje med direktivet om brottsoffers rättigheter. Parlamentet understryker att det i artikel 16 i direktivet om brottsoffers rättigheter anges att ersättningen ska betalas av förövaren.

16. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att ge faktisk ersättning till offer för och överlevare av konfliktrelaterat sexuellt våld och andra allvarliga kränkningar som begicks under och efter invasionen 1974.

17. Europaparlamentet vill se att medvetenhetshöjande åtgärder vidtas i hela EU avseende konfliktrelaterat sexuellt våld och dess långsiktiga

konsekvenser så att tabun kan brytas, stigmatisering bekämpas och överlevare får kraft att berätta.

18. Europaparlamentet stöder anordnandet av en offentlig utfrågning på hög nivå där personer som har överlevt konfliktrelaterat sexuellt våld över hela världen, särskilt i Cypern, deltar liksom kvinnorättsorganisationer och fredsbyggare, experter på internationell straffrätt och företrädare för det civila samhället, så att deras vittnesmål och erfarenheter formellt erkänns inom EU:s institutionella ram och att allvaret i 1974 års turkiska invasion framgår.

19. Europaparlamentet framhåller att det krävs starkare rättsliga ramar på Cypern liksom brottsoffercentrerade mekanismer för rättvisa så att det konfliktrelaterade sexuella våld som otaliga kvinnor utsatts för verkligen tas itu med och att det säkerställs att offrens krav på rättvisa bemöts på ett lämpligt sätt.

20. Europaparlamentet fördömer kraftigt användningen av sexuellt våld som ett krigsvapen, vilket är en allvarlig överträdelse av Genèvekonventionerna, och uppmanar kommissionen att öka medvetenheten om denna fråga genom att reflektera över Cyperns erfarenheter från konflikter, i syfte att förhindra ytterligare våld och vidta åtgärder om nya konflikter skulle uppstå. Parlamentet uppmanar också kommissionen att fortsätta främja ansvarsskyldighet och stödja initiativ, däribland särskilda finansieringsmekanismer, som försvarar offrens och deras familjers rättigheter och att främja hågkomst, öka jämställdheten mellan kvinnor och män inom EU samt underlätta offrens sociala återintegrering.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sitt ekonomiska stöd till kommittén för saknade personer i Cypern så att den fullt ut kan utföra sitt uppdrag att gräva upp, identifiera och återsända saknade personer till deras anhöriga, däribland cypriotiska kvinnor som, utöver de specifika konsekvenserna av kriget, fortsatt utsätts för stort psykiskt lidande. Parlamentet framhåller dock att det inte räcker med bara ekonomiskt stöd eftersom Turkiet och den olagliga separatistiska enheten i norra delen av Cypern inte samarbetar fullt ut, begränsar tillgången till militära områden och arkiv och sätter käppar i hjulet, vilket gör det betydligt svårare för kommitténs humanitära uppdrag att fungera effektivt och fullföljas i tid.

22. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att bevilja fullständig och obegränsad tillgång till alla relevanta officiella handlingar om invasionen 1974 och dess efterdyningar och att samarbeta fullt ut med internationella myndigheter och Republiken Cypern när det gäller konfliktrelaterat sexuellt våld, påtvingade försvinnanden och andra allvarliga kränkningar av internationell humanitär rätt.

23. Europaparlamentet bekräftar på nytt att EU inte bara har en politisk utan även en moralisk och rättslig skyldighet att upprätthålla alla EU-medborgares värdighet, rättigheter och historiska minne, vilket även omfattar de cypriotiska kvinnor och män som drabbats av konfliktrelaterat våld, och betonar att det fortlöpande krävs aktiva och principbaserade åtgärder för att hantera dessa allvarliga kränkningar så att överensstämmelse med EU:s yttre åtaganden om jämställdhet och mänskliga rättigheter säkerställs.

24. Europaparlamentet efterlyser ett större och varaktigt ekonomiskt och tekniskt EU-stöd till brottsoffercentrerade tjänster på Cypern, däribland könsmedveten rådgivning som är specialiserad på trauma, långvarigt psykosocialt stöd och generationsöverskridande program för läkning som är särskilt anpassade till överlevare och deras familjer och ges av kvalificerad och specialiserad personal så att sekundär viktimisering inte uppstår.

25. Europaparlamentet stöder Cyperns fullständiga genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet, särskilt genom antagandet av en förbättrad och mer omfattande nationell handlingsplan, och vill se att fler kvinnor deltar i de fredsbyggande processerna.

26. Europaparlamentet kräver att Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet efterlevs fullt ut, särskilt när det gäller stöd till offer för sexuellt våld och tillbörlig aktsamhet för att förebygga, utreda, bestraffa och tillhandahålla gottgörelse för sådana våldshandlingar.

27. Europaparlamentet berömmer det arbete som det civila samhällets organisationer och grupper som omfattar båda befolkningsgrupperna utför när det gäller jämställdhet mellan kvinnor och män i Cypern, däribland gräsrotsinitiativ från det civila samhället, särskilt de som leds av kvinnor, och lovordar deras roll när det gäller att främja förtroende, försoning och dialog. Parlamentet uppmuntrar till utbyte av god praxis mellan Cypern och andra länder som har erfarenhet av kränkningar av kvinnors rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra samarbetet med det cypriotiska civila samhället, brottsofferorganisationer och relevanta internationella organ som arbetar med sanningssökande och försoning, bland annat genom att tillhandahålla lämplig finansiering från EU.

28. Europaparlamentet bekräftar på nytt att FN:s säkerhetsråds resolutioner om Cypern är bindande.

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och FN:s generalsekreterare samt begär att den ska översättas till turkiska och översändas till Republiken Turkiets president, regering och parlament.